

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204342
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2113204342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 175,00 € a nemajetkovej ujmy 442,56 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom (povinným) T. F., nar. XX.X.XXXX, (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX1851/2006) v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a aby rozsudkom rozhodol že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 175,00 €, a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 442,56 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Žalobca uviedol že je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom T. F., nar. XX.X.XXXX, pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX1851/2006. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v Exekučnom poriadku a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Senica, a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. XXXX*XXXXXX. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Podľa žalobcu v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe; popísaný postup exekučného súdu hodnotí žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44, ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 1.12.2006

§ 44, ods. 8 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR - z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 175,00 € predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,00 €, na administratívne spracovanie urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 €. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 442,56 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručené čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že nastanú účinky predpokladané § 44 Exekučného poriadku, a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 442,56 €, teda 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 €. Žalobca uviedol, že postupoval podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody - žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 9NcC/54/2012-15 zo dňa 19.11.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava Uznesením č. 16C/18/2013-24 zo dňa 13.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.9.2013 v ktorom uviedol že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov (najmä odkazuje na exekučný spis), ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Zo žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje náhradu škody, keď v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok, pričom všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu - túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23.4.2012 boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012, a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, keď poškodený sa môže práva na náhradu škody spôsobiť pri výkone verejnej moci domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca navyše neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal; nárok žalobcu nepovažuje žalovaný za predbežne prerokovaný. K nesprávnemu úradnému postupu žalovaný uviedol, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd

rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, a súd potom objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora, a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní ktorým sa rozhodlo o tom že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti ktorým Ústavný súd konštatoval že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcom v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote, vznesol žalovaný námietku premlčania tohto nároku, ak došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, pričom neuvádza či sa jedná o skutočnú škodu alebo ušlý zisk; paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami / skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok - žalobca nepreukázal jednak vznik škody, ani jej výšku. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba; žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a tiež nespresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keď uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Žalovaný ďalej uviedol že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že žalobca nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu. Pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaný považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby ju súd zamietol.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil k nahliadnutiu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znaleckým ústavom, ktorý je uložený v 1Spr V/143/2014 tunajšieho súdu. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že úlohou znalca je určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní (znalecký posudok bol vypracovaný zo

obdobie rokov 2009 až 2012). Podľa záverov znaleckého posudku majetková ujma žalobcu pri typoch žaloby NZP a NP je vo výške 30,76 € (mzdové náklady 4,15 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady za poštovné 3,01 €, náklady na telekomunikačné služby 4,43 €), pri typoch žaloby ZE je vo výške 31,68 € (mzdové náklady 5,07 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady za poštovné 3,01 €, náklady na telekomunikačné služby 4,43 €).

Žalovaný sa vo veci, konkrétne ku znaleckému posudku uloženému v 1Spr V/143/2014 tunajšieho súdu (predložený žalobcom), vyjadril podaním došlým súdu dňa 14.4.2014 v ktorom uviedol že znalecký posudok považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu. Poukázal na skutočnosť že znalecký posudok dal vypracovať žalobca, pričom žalovaný nemal možnosť participovať na postupe pri jeho vypracúvaní (preto odpovedá výlučne na otázky žalobcu, bez prihliadnutia na možné argumenty žalovaného); znalecký posudok je navyše vypracovaný iba na základe informácií dodaných žalobcom. Znalecký posudok je vo svojej podstate bezpredmetný, nakoľko predmetom konania je prioritne dokazovanie otázky či v postupe okresného súdu došlo alebo nedošlo k pochybeniu - vo viacerých skončených konaniach však už bolo konštatované že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty nesprávneho úradného postupu zo strany exekučných súdov. Ďalej uviedol že úradný postup exekučných súdov nie je v jednotlivých konaniach identický, preto mal byť vypracovaný znalecký posudok za účelom zistenia konkrétnej škody jednotlivito, pre každé exekučné konanie.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 6Er/22/2007 súd zistil že dňa 10.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Viery Kučerovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému T.epkovi, r.č. XXXXXXXXXXX, bytom F. XXX/XX, P., pre vymoženie 19.920,- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Senica poveril poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 19.1.2007 vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. Vieru Kučerovú.

Žalobca ako oprávnený podaním došlým na Okresný súd Trnava (následne odstúpené na Okresný súd Senica) dňa 20.9.2009 navrhol zmenu súdnej exekútorke JUDr. Viery Kučerovej, a žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Okresný súd Senica Uznesením č. 6Er/22/2007-26 zo dňa 1.6.2011, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23CoE/335/2013-59 zo dňa 14.5.2014, v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 ECdo 109/2015, 3 CoE 60/2015-109 zo dňa 11.1.2016, exekučné konanie zastavil, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 41,44 €, návrh na prerušenie konania zamietol.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor).

Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu v zákonnej lehote.

Účastníci konania resp. ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadreniami účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 6Er/22/2007, so znaleckým posudkom č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaným Ekonomickou univerzitou v Bratislave, ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 10.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Viery Kučerovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému T. F., r.č. XXXXXXXXXXX, bytom F. XXX/XX, P., pre vymoženie pohľadávky 19.920,- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Senica poveril poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 19.1.2007 vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. Vieru Kučerovú.

Žalobca ako oprávnený podaním došlým na Okresný súd Trnava (následne odstúpené na Okresný súd Senica) dňa 20.9.2009 navrhol zmenu súdnej exekútorke JUDr. Viery Kučerovej, a žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého (o uvedenej žiadosti súd nerozhodol, nakoľko konanie bolo následne zastavené).

Okresný súd Senica Uznesením č. 6Er/22/2007-26 zo dňa 1.6.2011, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23CoE/335/2013-59 zo dňa 14.5.2014, v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky č. 3 ECdo 109/2015, 3 CoE 60/2015-109 zo dňa 11.1.2016, exekučné konanie zastavil, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 41,44 €, návrh na prerušenie konania zamietol.

Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody 175,00 € - vyčíslil ju ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,00 €, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštové a telekomunikačné výdaje vo výške 15,00 €.

Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy 442,56 € - vyčíslil ju vo výške 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 663,88 €).

Žalobca nepreukázal že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí bol neistote, nepreukázal hrozbu škody, nepreukázal riziko ohrozujúce konečné vymozenie pohľadávky, nepreukázal že v postupe Okresného súdu Senica boli zistené pochybenia a prieťahy. Žalobca relevantným spôsobom nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ani ich výšku.

Podľa § 3, ods. 1, písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4, ods. 1, písm. a), bod 1. zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia

práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19, ods. 1, veta prvá zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19, ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44, ods. 7 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 6Er/22/2007, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase; žalovaný poukázal na skutočnosť že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní.

Dňa 10.1.2007 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť súdnej exekútky JUDr. Viery Kučerovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému T. F., r.č. XXXXXXXXXX, bytom F. XXX/XX, P., pre vymoženie pohľadávky 19.920,- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Senica poveril poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 19.1.2007 vykonaním exekúcie súdnu exekútku JUDr. Vieru Kučerovú. Žalobca ako oprávnený podaním došlým na Okresný súd Trnava (následne odstúpené na Okresný súd Senica) dňa 20.9.2009 navrhol zmenu súdnej exekútky JUDr. Viery Kučerovej, a žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého - o uvedenej žiadosti súd nerozhodol, nakoľko konanie bolo následne zastavené. Okresný súd Senica Uznesením č. 6Er/22/2007-26 zo dňa 1.6.2011, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23CoE/335/2013-59 zo dňa 14.5.2014, v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 ECdo 109/2015, 3 CoE 60/2015-109 zo dňa 11.1.2016, exekučné konanie zastavil, oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie v sume 41,44 €, návrh na prerušenie konania zamietol.

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenou žalovanému požiadal žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci - žalovaný na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal z dôvodu, že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený; v čase rozhodovania súdu uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní, a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, ktorý smeruje síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený. Dňa 20.9.2009 bol Okresnému súdu Senica doručený návrh na zmenu súdnej exekútorke JUDr. Viery Kučerovej, a oprávnený žiadal poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého - o uvedenej žiadosti súd nerozhodol, nakoľko konanie bolo následne zastavené. S ohľadom na znenie intertemporálneho ustanovenia § 240, ods. 1 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) sa na takéto konanie vzťahovala právna úprava ktorá ustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností, a ukladať súdu zákonodarcom lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho - ktorého prípadu. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora je potrebné vyjadrenie od navrhovaného exekútora, tiež sú potrebné podklady od pôvodného exekútora, a bez potrebných podkladov nie je možné včas rozhodnúť (reálne nebolo možné ich zabezpečiť v lehote 30 dní); v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov - po ich doručení bolo vo veci rozhodnuté. Objektívne nie je možné vždy rozhodnúť v zákonnej lehote, nakoľko je potrebné skúmať aj dôležitosť rozhodnutia pre ďalšie vzťahy účastníkov konania a priebeh konania. Rozhodovanie o zmene súdneho exekútora nijako vzťahy medzi účastníkmi konania nemení a jeho vplyv na priebeh konania nebol preukázaný. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas doby od podania žiadosti na zmenu súdneho exekútora bol v neistote a že by mu hrozila akákoľvek škoda - účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované aj v prípade žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Rovnako žalobca nepreukázal že doba od doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora viedla k strate jeho legitímnych očakávaní že nastane zákonom predpokladaný stav, a že vyvolala riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S poukazom na konkrétne okolnosti prípadu sa postup Okresného súdu Senica nevyznačuje takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy vzhľadom na objektívne dôvody (vykonanie potrebných úkonov zo strany súdu nevyhnutných pre rozhodnutie o zmene súdneho exekútora). Navyše aj po podaní návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora mal a mohol pôvodný súdny exekútor v záujme zachovania kontinuity konania pokračovať vo vymáhaní pohľadávky od povinného, na ktoré mal poverenie. V postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne také pochybenia, ktoré by viedli ku konštatovaniu že sa dopustil nesprávneho úradného postupu, a z pohľadu súdnictva vzhľadom na dôležitosť rozhodnutia sa o dobe rozhodovania súdu sa dá hovoriť ako o prijateľnom časovom intervale. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nebol v konaní preukázaný.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy žalobca relevantným spôsobom nepreukázal ich vznik, pričom účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť (povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností), keď procesným dôsledkom spojeným s dôkaznou povinnosťou je neunesenie dôkazného bremena. Účastník ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo dostatočne preukázať že by mu v súvislosti s postupom súdu v exekučnej veci vznikla ním požadovaná škoda či ujma, a nevedel žiadne konkrétne skutočnosti na základe ktorých by bolo možné (podľa zákonom určených kritérií) posúdiť vznik a rozsah škody či ujmy. V tejto súvislosti súd konštatuje, že znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znaleckým ústavom (na ktorý ako na dôkaz o vzniku a výške majetkovej škody odkazuje žalobca) sa nedá považovať za dôkaz o vzniku škody a jej výške v tomto konkrétnom prípade - v znaleckom posudku je vyčíslená výška škody ktorá mala žalobcovi vzniknúť iba všeobecne, nie však pre konkrétny súdny prípad.

V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci by stačilo iba aj prípadné konštatovanie porušenia práva, a nie sú dané dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej

ujmy v peniazoch, s prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie. Rovnako ako pri vzniku majetkovej škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať (!) vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti na základe ktorých by bolo možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného (resp. exekútora) s povinným, a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nepostačuje ak je len sprostredkovaný; pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina vzniku škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu - takáto skutočnosť v súdnej veci nebola preukázaná. Preto, ak by aj žalobcoví vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom súdu v exekučnej veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, t.j. nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nedostatočné preukázanie vzniku škody / nemajetkovej ujmy a jej výšky, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody / nemajetkovej ujmy, súd návrh žalobcu na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy považoval za neopodstatnený, a preto ho zamietol.

V konaní žalovaný vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v súdnej veci nešlo, nakoľko návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 20.9.2009, a preto sa súd vznesenou námietkou premlčania nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, že žalovanému plne úspešnému v spore nevznikli trovy konania, resp. o ich náhradu nepožiadal (§ 151, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), súd rozhodol tak, že náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.